

1a trobada de les ràdios locals de Comarques Gironines
 2n Llibre Blanc de la Ràdio Local
'La ràdio local, punt de referència de la comunitat'

Extracte de la intervenció de Manel Cerdà, director de Ràdio Palamós des de l'any 1986. Xerrada "**L'experiència de les trinxeres**"

.....

PASSAT

"..

- L'aspecte que més esforços m'ha demanat al llarg d'aquests anys és el d'establir quin sistema de gestió ha de tenir l'emissora, i aquest procés ha estat un mostrar de totes les formes que la legislació permet a les emissores municipals, subjectes a la gestió directa, i d'acord amb les dimensions i possibilitats de l'Ajuntament de cada municipi que, en el meu cas no arriba a 20 mil habitants.

Els inicis, provant amb el sistema de patronat:

Els patronats, sistema de gestió directa, però que no és res més que una duplicat de l'organització municipal, amb secretari, interventor, presidència amb l'alcalde i representants dels partits que formen el consistori. Un traspàs de les tensions polítiques que hi ha a l'ajuntament a un òrgan que ha de decidir sobre gestió i pressupostos de l'emissora, a banda de la poca predisposició dels funcionaris que han de duplicar la seva feina, la que ja tenen en el funcionament ordinari de l'Ajuntament, i en un òrgan que no els representa cap contrapartida.

Dos intents en reforma d'estatuts d'aquest Patronat i catorze anys encallats en un sistema que no funciona.

Enfilem el creixement amb un model nou:

L'autoregulació i autogestió del mateix personal treu l'emissora d'un període d'abandonament per part de l'Ajuntament, tot i que el servei continua emetent i funcionant amb 3 persones de plantilla, que provenen de l'antic patronat, i un grup de col·laboradors que configuren l'equip de l'emissora. Amb ells es crea l'Associació Cultural Amics de la Ràdio, amb uns estatuts legalitzats que la converteixen en una entitat sense ànim de lucre i que assumeix tota la gestió de l'emissora, amb un president, una junta i un personal contractat. L'Ajuntament atorga, mitjançant un decret d'alcaldia, un permís perquè l'entitat pugui fer la seva activitat en les instal·lacions municipals.

És l'etapa dels cursos de formació de ràdio, que al llarg d'onze anys aportarà el personal que tirarà endavant les programacions. És l'etapa de les innovacions tècniques de l'emissora: la digitalització, l'automatització, la renovació d'estudis, tot finançat amb els recursos que genera l'emissora.

L'Ajuntament cobreix la despesa del seu personal: el director, un locutor i una administrativa. Un personal que queda reduït al director, quan l'ajuntament trasllada l'administrativa i el locutor a altres serveis municipals.

Aquesta és una etapa on es consolida un gran equip, que depèn d'ell mateix per tirar endavant el projecte. Una etapa on en surten grans professionals que cobriran funcions informatives en mitjans com RAC1, TVE, SEXTA o productores audiovisuals, a banda d'on sortiran les persones que formaran el pal de paller professional de l'emissora, en els pròxims anys.

Aquest sistema de gestió pròpia, a través de l'ACAR, dura 14 anys, de 1996 a 2010. Durant aquests anys, l'Ajuntament cobreix entre un 30 i un 40 % el pressupost del servei .

El 2008 arriba la forta davallada d'ingressos, la crisi generalitzada que fa caure els ingressos per publicitat, i posa en dèficit a l'ACAR. Comença una nova etapa.

L'Ajuntament assumeix el seu paper.

Les eleccions municipals de 2007 porten a l'Ajuntament de Palamós un nou equip de govern que estableix com a objectiu el canvi de model de l'emissora municipal.

Assumim l'evidència que el sistema de convenis amb l'Associació Cultural Amics de la Ràdio ja no dona per més, que cal acabar amb la desvinculació de la gestió de l'emissora dels procediments normatius reglamentaris i legals de l'administració pública local i que ens cal normalitzar el marc financer i de manteniment econòmic, des de l'Ajuntament, es prepara un procés de traspàs, amb un nou model que s'adapti al que dictamina la Llei de l'Audiovisual de Catalunya de 2005.

El primer és dotar al servei d'un Reglament d'Organització i Funcionament de l'emissora municipal, d'acord amb el que fixa la Llei de l'Audiovisual de Catalunya de 2005.

Aquest reglament s'aprova el 2009 i estableix : les missions i els objectius del servei de l'emissora municipal, el nombre i l'elecció dels òrgans de gestió (Consell d'Administració) i les seves funcions, assegura la participació social a través del Consell Consultiu, format per representants d'entitats i associacions culturals i socials.

Es determina la participació de les forces polítiques amb representació en el consistori a través d'una taula de distribució de temps, d'acord amb si són equip de govern o oposició.

Un aspecte important és que el nou marc de competències, protegeix la gestió del director, que no depèn d'una autoritat directa (alcalde/regidor) sinó d'un òrgan diferent, desvinculat dels òrgans polítics i amb unes funcions concretes i reglades.

El Reglament també determina la responsabilitat financera de l'Ajuntament en el manteniment del servei.

En aquesta etapa s'incorpora l'eina del Pla de programació quadriennal per l'emissora (el contracte programa de la llei de 2005), un document que es prepara, debat i s'aprova en el si del Consell d'Administratiu i Consultiu de l'emissora i que és refrendat pel Ple de l'Ajuntament. El Pla de programació estableix els tipus de programes que formaran les graelles de programació de cada temporada així com la resta de producció audiovisual que haurà de fer l'emissora dins aquest període.

Aquests elements de gestió : mandat dels consells i pla de programació, que han marcat i marquen el funcionament de l'emissora al llarg dels darrers 16 anys, tenen un període de vigència de 4 anys. Tot es renova amb la temporalitat que ho fan els respectius consistoris a les eleccions municipals.

Un any abans de les eleccions, s'aprova el pla de programació que quedarà vigent en el mandat que entri com a resultat de les noves eleccions. El ple municipal que en surti de les eleccions haurà de nomenar els nous vocals del Consell d'Administració, que seran el que prepararan, en el seu moment, el nou pla de programació. Fins avui portem quatre plans de programació aprvats, l'actual acaba el 2026.

L'aprovació dels plans de programació no coincideixen amb governs entrants.

L'Ajuntament de Palamós no aporta el personal per poder dur a terme el que dictaminen els plans de programació. Per això, i d'acord amb la Llei de 2005, els plans de programació passen a ser la base per a les licitacions públiques que posen a concurs el servei de producció i realització dels programes audiovisuals que hi ha al Pla de programació aprovat.

Cada quatre anys, es convoca la licitació d'aquest servei, l'empresa que s'adjudica el concurs, ho fa per un preu determinat, que s'ha establert en el moment de redactar les bases d'acord amb el que recull el Pla de programació que s'haurà de dur a terme i que estarà

condicionat a la quantitat de personal que es necessita per dur a terme les funcions (locutors, periodistes i tècnics).

Són poques les empreses en l'àmbit territorial que poden optar a l'adjudicació pels requeriments exigits per la llei de contractació pública (i més amb el condicionant de la subrogació del personal de l'empresa sortint). Des del primer concurs de licitació, l'empresa ACAR Produccions SL s'ha anat adjudicant les diferents convocatòries.

ACAR Produccions SL es va constituir l'any 2007, creada per un grup de treballadors de l'emissora, vinculats a l'anterior Associació Cultural Amics de la Ràdio (ACAR) i va quedar en "standby" fins al moment que el sistema de gestió va canviar. Una previsió que es va tenir en compte en els anys que es va començar a mostrar la necessitat d'evolució cap a un nou model de gestió.

Des de 2010, l'Ajuntament de Palamós té incorporada la gestió directa de l'emissora, tant en la seva organització administrativa com en la pressupostària i el capítol de producció de programes forma part del pressupost municipal en la quantia que ha resultat del concurs de licitació i que cobreix els costos d'aquesta producció (capítol 2 del pressupost municipal).

L' Ajuntament sap què paga i perquè paga.

El personal municipal continua essent només la plaça de director.

PRESENT

El Llibre Blanc que avui ens presenten, recull la realitat del moment actual.

Una consecució de dades estadístiques i de valoracions quantitatives que evidencien que les emissores municipals CONTINUEM amb la lluita que fa 40 anys vàrem iniciar i que es resumeix en un major reconeixement i implicació per part dels qui són els nostres patrons : els ajuntaments.

Cert que cal fer una reflexió sobre el model de comunicació local que només existeix a Catalunya, una reflexió que ens porta a donar un cop d'ull a la geografia i als nostres pobles.

A la nostra demarcació, Girona, el 57% dels municipis no arriben a superar els 1.000 habitants.

El 26% no arriben als 5.000 habitants.

El 6% dels municipis gironins estan entre aquests 5.000 i els 10.000 habitants.

Un 4% no arriben al 20.000 habitants..... només 10, 10 municipis gironins superen els 20.000...

Amb aquest panorama, ja ens podem imaginar quants alcaldes estan disposats a mantenir una emissora municipal amb els recursos i finançament que caldria.

Així i tot, de les 32 emissores locals que recull el Llibre Blanc, 27 són públiques.

Per això sempre he cregut, que quan parlem d'emissores municipals, emissores públiques locals, parlem d'un compendi de realitats diferents, tots condicionats per factors com :

El seu personal directiu (caràcter, capacitat de vendre projecte i de lideratge)

El perfil personal del polític de torn (empatia amb l'emissora, compartició d'objectius amb els responsables del servei)

El nivell de complicitat amb els alts funcionaris de cada consistori (un secretari o un interventor/a poden llastrar un projecte)

I altres..

El personal, la peça clau a les emissores municipals.

Però, del que estic segur és que darrere de cada emissora municipal hi ha el factor humà, i sobretot la dinàmica del personal que porta l'emissora, no només el director, sinó els professionals o col·laboradors que l'acompanyen. Un factor humà que està enfangat en una realitat persistent : la manca de seguretat laboral.

Segons el Llibre Blanc, a Girona, el 40% de les emissores no disposa de cap personal amb contracte. El 21% tenen 1 persona en plantilla i només el 18% disposen d'un quadre de personal que oscil·la entre les 5 i les 9 persones.

Aquesta estadística només ha pujat en 6 punts des de l'últim estudi de Llibre Blanc, fet el 2008. Un increment de plantilles del 6% en 16 anys!! . Quan han augmentat en aquest temps les plantilles municipals?.

I ja no parlem de quants d'aquests professionals estan contractats a jornada completa. De les emissores municipals amb més de 4 persones contractades, tan sols el 15% ho estan a jornada completa.

Des de fa uns quants anys, els directors de les emissores municipals, estem abocats a un procés constant de formació administrativa i tècnica. Precisament la manca de recursos humans a les nostres emissores obliga els responsables a assumir unes competències inimaginables fa 30 anys: informes tècnics, tramitació d'expedients a través de programes de gestió administrativa municipal (Absis), gestió de despeses pressupostàries, etc.

Ara ens ve la gestió de facturació electrònica

Unes funcions que depassen i molt les que ens correspondrien com a tècnics d'una emissora municipal

Les conclusions sobre aquest apartat tan important :

Sense una plantilla de personal professional adequada a les dimensions del projecte de cada emissora municipal, no es pot entrar a parlar d'objectius de programació o d'oferta audiovisual.

El projecte de cada emissora municipal, no pot dependre del moment immediat, ni de la col·laboració desinteressada de personal no laboral , ni de les relacions personals entre el director i l'alcalde o del regidor de torn.

I sobre el personal col·laborador:

Atenció a aquest model, perquè si bé és cert que els inicis de les nostres emissores es basaven pràcticament en un 100% amb el personal col·laborador, a mesura que s'han anat aprovant noves lleis laborals, el personal col·laborador s'ha anat convertint en una bomba de rellotgeria per aquelles emissores que depenen de l'activitat regular d'aquest personal, com el compliment d'horaris de programació, exigència de regularitat a la graella dels seus programes.

L'emissora, i en el nostre cas, l'ajuntament, és responsable dels possibles incompliments de la normativa laboral. L'activitat d'aquest personal col·laborador a l'emissora ha d'estar molt ben regulat i avalat per informes del secretari municipal.

Llibre Blanc: el 50% de les emissores locals gironines treballen amb personal col·laborador. Un 21% en tenen més de 20.

....

Ens cal assegurar el present abans de parlar de futur.

Cada emissora municipal ha de basar-se en un projecte a termini (4 anys), pensat i debatut entre els responsables del servei, el govern municipal del mandat corresponent i deixar oberta l'opció de la participació externa, a través del consell de participació municipal o amb un consell propi.

Per això reivindico que, per assegurar el projecte de qualsevol emissora PÚBLICA LOCAL cal implementar les eines "d'obligació contractual", que fixi unes regles de gestió clares i eficaces davant els reptes que anem arrossegant des dels inicis de les emissores municipals.

Per això reivindico la necessitat que cada emissora municipal disposi d'un reglament on es detallin totes aquestes clàusules, d'organització, recursos assignats i competències dels òrgans de govern que intervenen i les clàusules d'obligat compliment per part de l'Ajuntament titular.

Només 3 emissores gironines tenen un Consell d'Administració no polític.

Si un ajuntament vol una emissora municipal, l'ha d'equipar i mantenir com ho fa amb la seva biblioteca, teatre o museu. Les emissores no poden ser un servei públic de segona.

I si no, doncs no es tenen.

I ara, la programació.

La nostra és una particular i exclusiva realitat de país, un panorama d'emissores públiques locals catalanes que ens allunya de qualsevol paràmetre aplicat a la resta de mitjans radiofònics, com la lluita per l'audiència.

Ja he dit que cada municipi és una realitat pròpia i, per tant, cada emissora té una audiència potencial amb unes característiques i necessitats que no tindrà el municipi veí.

Exemple: la meua zona, el Baix Empordà/Costa Brava Centre.
Som 4 emissores municipals en un àrea de 4 municipis: Sant Feliu de Guíxols, Castell Platja d'Aro/ S'Agaró, Palamós i Palafrugell.
Dels poc menys de 9.000 habitants de Castell Platja d'Aro als 23.800 de Palafrugell. Entre les 4 cobrim uns 80 kms² i sumem uns 72 mil habitants.
I cap de les 4 emissores compartim res, ni programes, ni model de gestió, ni res...

Una mostra de l'enorme disparitat que existeix en el mapa de les emissores municipals, com ho mostra el Llibre Blanc.

Cada emissora dissenya la seva pròpia graella d'acord amb els recursos i objectius pel que fa al tipus d'audiència que interessa o pot interessar.

Les nostres programacions no es basen en estudis d'audiència, sinó en el coneixement que tenim dels nostres ciutadans, amb qui compartim el dia i a dia i amb els qui podem i hem, de mantenir un contacte directe, que és el gran valor de la proximitat.

Per tant, les programacions les fem per intuïció i coneixement de camp, amb els recursos de què disposem, l'èxit o el fracàs el comprovem només que anem al mercat municipal o anem a fer la cervesa al bar.

I aquest és un valor que no podem perdre, per això temes com arribar a totes les audiències d'un municipi de 15.000 habitants és una quimera, consumir esforços per trobar fórmules màgiques que portin els joves a escoltar la nostra emissora és buscar marçians al pati del costat.

Mireu les estadístiques i veureu que ni les grans emissores han trobat la fórmula per arribar a totes les audiències i menys als més joves, que ja formen part d'un segment molt diferenciat de la resta de la població, però que tenen una realitat a la qual no poden escapar : es faran grans, i llavors entraran a valorar l'oferta que tenim a les respectives emissores, ja sigui en el camp de la informació local o en les dinàmiques de xarxes i web que hàgim implementat en el nostre projecte.

En què em baso per fer aquesta afirmació?, doncs en la perspectiva de la meua experiència, com a director de l'emissora, i la relació amb els joves al llarg de les diferents etapes.

L'emissora dels anys 80, era una emissora feta per joves, col·laboradors entusiastes que "flipaven" amb poder fer programes radiofònics en directe i amb els discos que portaven de casa.

L'emissora dels anys 90, feta per joves a qui se'ls formava en tots els aspectes que intervenen a l'hora de fer un programa : musicals, informatius, tècnics. La seva col·laboració en la realització dels programes estava basat en una formació prèvia i amb un seguiment tutelat dels respectius programes (Curs de formació de Ràdio).

L'emissora de principis d'aquest segle XXI és una emissora que aposta (o hauria de fer-ho) per la informació feta per professionals com a element principal de la seva oferta. El segment jove s'ha separat d'aquesta "afició per la ràdio" i disposa d'altres tecnologies que el van formant com a consumidor d'altres canals, fins avui, amb el panorama actual. Un panorama que no s'ha de deixar de banda, però que no es pot incorporar al format radiofònic, sinó que ha d'entrar a través d'aquests altres canals en els quals les emissores municipals hem de mantenir el nostre paper de comunicadors locals (portals amb incorporacions de produccions audiovisuals fetes per joves i que presenten una qualitat que mereix aquesta difusió), continguts que, en una producció transversal, es poden intruir als continguts radiofònics (entrevistes als autors, reportatges, notícia).

Per tant, de nou, cada emissora ha de fer el seu propi pla de programació i de continguts, definir amb quins canals i tecnologia transmet la seva producció: per ràdio, per xarxes, per web, sempre sota el principi irrenunciable de servei públic municipal.

El Llibre Blanc posa de manifest, de nou, la disparitat entre les emissores locals al 'hora de dur a terme aquest objectiu de programació local: només un 18% de les emissores gironines ofereixen una programació 100% local. Un altre 18% arriba només al 50%.

Tot i això, a la demarcació de Girona és on oferim més programació pròpia segons el Llibre Blanc.

I si entrem només en l'apartat d'informatius locals, que ha de ser un dels eixos principals del manteniment de l'emissora, les estadístiques del Llibre Blanc no milloren: el 35% de les emissores de Girona emeten 60 minuts diaris d'informació local.

En tot cas, aquesta disfunció entre l'objectiu de tot mitjà de comunicació local (la informació) i la poca producció d'aquesta, va en detriment dels arguments per defensar el manteniment del servei de l'emissora municipal.

Cal fer una sèrie de reflexions internes per part dels respectius equips tècnics:

- Cal que una emissora municipal cobreixi 24 hores de programació?
En un moment en què els productes informatius o d'entreteniment audiovisual se serveixen a la carta (importància de dissenyar webs i portals propis). Quan AGEDI-IAE prepara l'assalt als percentatges de programació musical.
- Cal fer tants esforços per mantenir una oferta variada per una audiència variada?
Estem en una etapa en la qual caldria buscar la qualitat, menys temps però més interessant, amb continguts més treballats en realització i producció. Donar a la nostra audiència/seguidors uns programes de qualitat i de valor informatiu (àmbit local). Informatius locals, reportatges, entrevistes en profunditat, sèries locals, programes exteriors, etc. **MENYS PERÒ MILLOR.**
- Cal copiar formats informatius d'altres mitjans que poden omplir amb més recursos?
3 notícies locals ben desenvolupades o 8 notícies locals copiades de notes de premsa?.

Tot plegat ens porta plantejar-nos el futur d'una altra manera com hem fet fins ara.

FUTUR

Amb tota l'experiència recollida, amb una valoració real de la situació actual i projectant una visió, encara limitada, dels reptes que ens prepara el futur per les nostres emissores municipals, entro a la recta final d'aquest temps de reflexió.

Reforçar-nos com a col·lectiu, amb les nostres diferències, exigint el reconeixement legal que ens pertoca

Ens cal reforçar les entitats que poden representar els interessos del col·lectiu, no en un capítol genèric de l'audiovisual local (TV i ràdio) sinó amb una personalitat diferenciada, com a emissores municipals, part d'un servei públic essencial, de competència directa dels ajuntaments catalans.

Una realitat tossuda, que fa 40 anys que reivindica i demostra la seva importància per les comunitats a qui serveixen.

- Cal que la nova llei de l'audiovisual de Catalunya, que està pendent de tràmit parlamentari, reculli aquesta realitat i doni, a través de la normativa, les solucions als problemes que arrosseguem durant tots aquests anys.

El paper de la Federació de Ràdios Locals i de La Xarxa han de ser reivindicatius i fermes en el reclam d'aquesta normativa. Per això cal augmentar el percentatge d'emissores adherides a aquestes entitats que, segons el Llibre Blanc només arriba a l'11% d'adhesions a la Federació de Ràdios Locals i un 33% a La Xarxa.

Des de les emissores municipals, a través d'aquestes entitats ens cal reivindicar una revisió de l'actual text de la nova llei de l'audiovisual, pendent de discussió en el Parlament de Catalunya. Una proposta de nova llei que vindrà a substituir la del 2005.

El Capítol 3 d'aquesta proposta de llei es dedica a "El servei públic d'àmbit local" i de nou, cau en la manca de concreció a l'hora d'establir conceptes i mesures normatives que ajudin a superar les actuals dificultats de les emissores municipals. Es torna a copiar conceptes com el contracte programa de l'anterior llei, quan les emissores municipals que l'hem aplicat hem adoptat el mecanisme de Pla de programació, més adaptat a la realitat i més pràctic de redactar i aplicar. Encara que la nova llei també exonera a tenir aquest contracte programa als ajuntaments que aporten directament tots els recursos en la gestió de l'emissora.

Cal que la nova llei dediqui més articles a desenvolupar l'obligació de disposar (redactar) el Reglament de funcionament i organització de cada emissora municipal. Aquest document s'ha de convertir en el contracte de compromís d'aquells ajuntaments que volen disposar d'una emissora municipal, alhora que, aquests reglaments, estableixen amb claredat la separació dels òrgans de gestió de l'emissora dels òrgans de govern municipal (parlem d'equip de govern i alcaldia) així com les obligacions en el finançament i manteniment del servei. Aspectes que hauria de vetllar el Consell de l'Audiovisual de Catalunya en el seu compliment.

Els ajuntaments. El paper de l'auca.

A banda de la reivindicació d'aquesta implicació de la nova llei, ens cal una reflexió seriosa sobre la projecció del servei públic de les emissores municipals en els nostres ajuntaments respectius, considerades, en molts casos, com a serveis de segona.

No sé com us queda el cos quan sentiu al regidor o alcalde de torn dir-vos frases com :

"estabilitat pressupostària", "control de dèficit", "racionalització de recursos" o "reducció de la despesa".

Ja sabeu que heu llepat i que el pressupost del pròxim any no serà el mateix que el d'aquest any.

Moltes vegades, aquests conceptes econòmics passen per sobre de totes les altres consideracions, fins i tot de la qualitat que dona l'emissora i el grau de compliment satisfactori del servei.

Un debat que no només qüestiona el cost, sinó també els ingressos.

Els ingressos que genera l'emissora no poden ser mai un factor que condicioni el servei, o és que un ajuntament tancarà el seu teatre municipal si la recaptació de taquilla no cobreix el preu i el cost d'una representació de teatre professional o d'un espectacle amateur?. Quin ajuntament es planteja cobrar per la cessió de llibres a les biblioteques?.

Quants ajuntaments valoren, seriosament, el paper de la seva emissora en la comunicació de la informació local i municipal?..

I així entrem en un aspecte que, crec, tindrà un efecte negatiu a l'hora de plantejar projectes per part de les emissores municipals: les ingerències polítiques en la gestió informativa.

Tot i que d'àmbit local, les emissores municipals no escapem dels corrents polítics globals. Al llarg del temps hem conegut diferents perfils de polítics que si bé durant anys separaven les qualitats i defectes de cada personatge segons a la categoria que jugava, avui en dia, sembla que determinats perfils de comportament s'escampen en tota l'escala de responsabilitat pública, dels presidents als alcaldes. Avui, la norma del "políticament correcte" ha canviat de sentit.

Control informatiu, tergiversació de la informació, manipulació de guió, etc. són comportaments associats a determinats tipus de polític, que es troba en l'àmbit local.

Els gabinets de premsa, una realitat en la majoria d'ajuntaments, grans i mitjans, fins i tot petits, s'han convertit en obstacles a saltar per les exhaustes redaccions, però alhora amb la necessitat de mantenir el bon rotllo amb ells, per raons de servei.

Els ajuntaments van entrant en l'univers del control informatiu a través d'eines de comunicació directa amb el ciutadà (webs informatives, xarxes), a través de butlletins informatius redactats per aquests gabinets o peces informatives amb els matisos fixats per l'autoritat (alcalde o regidor). La informació municipal passa a ser, en aquests casos i per aquests canals, la informació local.

Un web creat des del Gabinet de premsa de l'Alcaldia, alimentat per personal professional contractat (aquest sí) que dona al ciutadà allò que el govern desitja comunicar i amb l'estil i profunditat que li és més convenient.

Així doncs, el plantejament de: per què mantenir una emissora municipal?, es va escampant.

Acabo, amb una carta de peticions:

- Si heu de continuar treballant com a directors o tècnics d'emissores municipals, exigiu una seguretat i estabilitat laboral.
- Pressioneu perquè el vostre ajuntament , redacti i aprovi un Reglament d'Organització i Funcionament de la seva emissora municipal.
- Amb pocs o suficients recursos treballeu un projecte plurianual de servei que asseguri la tranquil·litat i temporalitat del que treballeu.
- I penseu que les emissores municipals som una realitat tossuda del nostre país, que sols no som més enllà dels nostres municipis, però junts podeu continuar presentant un front de reivindicació en la defensa d'un veritable servei públic bàsic.

Enhorabona i força pel futur.